

SMÖRBRÖD, n. 3. Ett slags bakverk af smör, socker, mjöl, ägg och anis.

SMÖRBÄR, n. 3. Se *Hönsbär*.

SMÖRBÄRSBUSKE, m. 2. pl. — *buskar*. Se *Hönsbärsbuske*.

SMÖRDEG, m. 2. Deg af vvetmjöl och vatten, flera gånger utkaflad med en tillblandning af smör.

SMÖRDUK, m. 2. Duk eller servet, bestruken med smör, som lägges på magen, vid förkylning, o. s. v.

SMÖRGÅS, smörgås, f. 2. 1) Bröd med påstruket smör. — 2) (fam.) Hvarje studsning och hopp, som en kastad flit sten gör på vattenytan. *Kasta s-ar på vattnet*.

SMÖRHÖNA, f. 1. 1) Smörklimp, pressad i form af en höna. — 2) (fam.) Ett smekord till fruntimmer. *Min lilla s*.

SMÖRIG, a. 2. 1) Bestruken med smör. — 2) Se *Smöra*.

SMÖRJ, n. sing. (fam. skämtv.) Stryk.

SMÖRJA, v. a. 2. Impf. *Smorde*. Sup. *Smort*.

Part. pass. *Smord*. 1) Bestryka med något smörjigt ämne. *S. smör på bröd*. *S. hjul*. *S. någon till konung*, säges om den högtidliga ceremoni, då en konung, vid sin kröning, af en biskop smörjes på ännu med den heliga krönippsoljan, till tecken att han derigenom inviges i sitt konungsliga kall. *S. sina stöflor*, äfv. (fig. fam.) rusta sig till färd, resa. (Fam.) *S. kråset*, se *Smörja sig*, 2. (Ordspr.) *S. hjälper*, ell. *Smörj väl, så går det väl*, ell. *Smörj vagnen, så går han lätt*, var ej för njugg, om du vill bli väl betjent. (Fam.) *S. i en något*, låta en förtära något af dålig beskaffenhet; (fig.) inbilla en något, duka upp lögnhistorier för honom. *S. ihöp, i'n, ned*, se *Hopsmörja*, &c. *S. om munnen*, se *Mun*. *S. om*. smörja ånyo. *S. omkränning*, smörja rundt omkring på alla håll. *S. på, öfver*, se *Påsmörja*, *Öfversmörja*, *S. út*, utbreda något smörjigt. — *Syn*. Besmörja, Påsmörja, Öfversmörja. — 2) (fam.) Muta. — 3) (fam., skämtv.) Piska upp, slå. *Jag smorde honom på örat*. *S. på, upp*, ge dugtigt med stryk. *S. till*, ge ett eftertryckligt slag. — 4) (fam.) Undfagna någon med starka drycker, så att han blir rusig. — *S. sig*, v. r. 1) Bestryka sin kropp eller någon del deraf med ett smörjigt ämne. — 2) (fig. fam.) Väl förplåga sig, äta eller dricka något godt. — *Smord*, part. pass. (Fam.) *Det går som det vore s-l*, utmärkt lätt, väl, obehindradt. (Substantivt) *Herrans s-e*, Frälsaren; säges äfv. om konungar.

SMÖRJA, f. 1. 1) Fett, tjockt ämne, hvarmed vissa föremål bestrykas. *S. till vagnshjul, skor*, se *Yagnessmörja*, *Skosmörja*. — 2) (fig. fam.) a) Mutor. — b) Dålig blandning; dåligt arbete; dålig mat, dryck, o. s. v.

SMÖRJANDE, n. 4. Se *Smörjning*.

SMÖRJBURK, **SMÖRJKOPP**, m. 2. **SMÖRJHORN**, n. 3. Burk, kopp, horn, hvari smörja förvaras.

SMÖRJELSE, m. 3. 1) Smörjning. — 2) Se *Salva*, 1. *Sista s-n*, ett af den katolska kyrkans sju sakrament, bestående deri, att de, som ligga på dödsbädden, smörjas af presten med helig olja; (fig. fam.) dödsknäcken. — 3) Se *Smörj* och *Mutor*.

SMÖRJELSEOLJA, f. 1. Olja, som användes till smörjning.

SMÖRJIG, a. 2. 1) Som har egenskap af smörja. — 2) (fam.) Nedsmord.

SMÖRJKUR, m. 3. Kur emot veneriska sjukkan, då smörjning med merkurialsalva brukas. [- cur.]

SMÖRJNING, f. 2. Handlingen, förrättningen, då någon smörjer.

SMÖRKRINGLA, f. 1. Kringla af smördeg.

SMÖRKÖP, n. 3. (fam.) Ovanligt godt pris.

SMÖRLAND, n. 3. (sjöt.) Moln vid horisonten, som likna ett aflägsset land.

SMÖRMÅSE, m. sing. (fam.) *Kon går i s-n*, mjölkar dugtigt.

SMÖRNYPON, n. 3. En sort nypon.

SMÖRPANNA, f. 1. Panna, hvari smör smältes.

SMÖRPROFVARE, m. 3. Långt, ihålligt verktyg af trä eller metall, nedtill med en hulling, hvarmed man kan upphämta smör ifrån botten af ett dermed fylldt kärl, för att smaka derpå.

SMÖRPÄRON, n. 3. Benämning på flera sorter välsmakliga, smältande päron.

SMÖRSYRA, f. 1. (kem.) Ett slags flygtig syra i smör.

SMÖRSÅS, m. 3. Sås, tillredd med smör.

SMÖRTIONDE, m. sing. Tionde, som i vissa provinser utgår med en mark smör årligen efter hvarje ko.

SMÖRTJÄRNA, f. 1. Se *Tjärna*.

SMÖRTRÅD, n. 3. En art Kokospalm, hvaraf ett smörlikt ämne erhålles. *Cocos butyracea*.

SMÖRÖRT, f. 3. Se *Smörblomster*.

SNABB, a. 2. Som fort rörer sig, är i hastig rörelse; som fort gör, uträttat något; som fort sker eller verkställes. *S. i sina rörelser*. *S. häst*. *S. på foten*. *S. seglare*. *S. resa*. *Örnens, tidens s-a flygt*. *S. i sina sysslor*. — *Syn*. Hastig, Snar, Flink, Qvick, Rask, Hurtig, Gsvind.

SNABBA SIG, v. r. 1. (fam.) Skynda sig.

SNABBFOTAD, a. 2. Snabb på foten, snabb att gå eller löpa.

SNABBHET, f. 3. Egenskapen att vara snabb; snabb rörelse; skyndsamhet. — *Syn*. Hastighet, Gsvindhet.

SNABBLOPARE, m. 3. En, som öfvat sig i konsten att löpa på en gång snabbt och med långvarig uthållighet.

SNABBLOPNING, f. 2. Konsten att löpa snabbt och med långvarig uthållighet.

SNABBSEGLARE, m. 3. Fartyg, som seglar jemförelsevis ovanligt snabbt.

SNABBSKRIFNING, f. 2. Konsten att skriva fortare än vanligt, lika fort som man talar.

SNABBSKRIFVARE, m. 3. En, som är öfvad i snabbskrifning.

SNABEL, m. 2. pl. *snablar*. Långt och smalt snyte; isynn. den sex fot långa förlängningen af elefantens näsa. *S-n användes af elefanten som arm att omslinga och gripa större föremål*.

SNABELFISK, m. 2. En art af Hvalarna, ända till 100 fot lång. *Balæna Boops*.

SNACK, n. sing. (fam.) Se *Prat*, *Sladder*.

SNACKA, v. n. 1. (fam.) Se *Prata*, *Sladdra*.

SNAFVA, v. n. 1. Oförvarandes stöta foten emot något, så att man förlorar jernvigten. *S. mot en sten*. *Hästen s-de och föll*. — *Snafvande*, n. 4.

SNAGGHÅRIG, a. 2. Korthårig.

SNAPPA, v. a. 1. Hastigt och oförsett gripa något. (Neutralt) *S. efter*, hastigt gripa efter. *S. bört, upp*, se *Bortsnappa*, *Uppsnappa*.

SNAPPHANE, m. 2. pl. — *hanar*. 1) Partigångare i krig, som oföfligtvis går ut på byte. — 2) Stråtröfvare. — 3) Benämning på de röf-